

the River

It's all about Jesus!

Pastor Chris

23 maart 2008

Relevante Boodschappen
Verfrissende Aanbidding
Echte Mensen

De paashaas, de klokken, de kuikens of het ei, of toch maar de Opstanding?

Goede morgen en welkom bij The River. Een gezegend Paasfeest aan allemaal. Vandaag kunnen we elkaar groeten met de woorden, "Hij leeft! Hij is waarlijk opgestaan!" Ik kan mij voorstellen dat de lucht bezwangerd was met deze woorden, "Hij leeft! Hij is waarlijk opgestaan". Een beetje zoals de eerste telegraafberichten die de draden deden "zingen". Toen de discipelen het nieuws van Maria Magdalena en de andere vrouwen gehoord hadden, moet dit nieuws als een vuur door Jeruzalem en de omliggende streken getrokken hebben. Veertig dagen lang gonsde het van de berichten dat Jezus uit het graf was opgestaan. De "Jeruzalem Times" stond er vol van. Veertig dagen lang verscheen Hij aan zijn volgelingen om hen de laatste belangrijke zaken mee te delen. Dat was 40 dagen lang voorpagina-nieuws bij "Het Belang van Jeruzalem" Wow, stel je toch eens voor. Alle gekheid op een stokje maar laat mij u de "krant" lezen van het jaar 93. Josephus, een Joodse geschiedschrijver is aan het woord en schrijft in zijn Testimonium Flavianum, "Rond deze tijd leefde een man, Jezus, een wijs man, als we hem inderdaad een man mogen noemen ... Hij was de Christus. Toen Pilatus hem veroordeelde tot de kruisdood, naar aanleiding van de beschuldigingen geuit door onze mensen van aanzien, lieten zij die hem liefhadden hem niet in de steek. Op de derde dag verscheen hij levend en wel aan hen, de profeten van God hadden dit en andere wonderbaarlijke dingen over hem voorspelt."

Gaat het vandaag om eieren en kuikens of een paashaas die eieren legt? Of zijn het misschien de klokken die overvliegen? Als je er even bij stilstaat, dan sta je toch versteld van hoe ver dit is kunnen komen. Wat was het centrale thema in de prediking van de apostelen? Wat was de dynamiek van de wonderbaarlijke groei van de jonge kerk? Wat was de drijvende kracht achter de explosieve verspreiding van de Blijde Boodschap over de toen gekende wereld? Het antwoord op al die vragen was en is nog steeds de opstanding van Jezus Christus.

Is het fictie of werkelijkheid?

Dat is de vraag die moet beantwoord worden aangezien de opstanding van Jezus uit de dood de kapstok is waaraan het Christelijk geloof is opgehangen. Inderdaad, als we de opstanding van Christus wegnemen, dan blijft er van het Christelijk geloof niets meer over. Dan is het maar net een zoveelste religie tussen al die andere. Dit geloofspunt, dit dogma onderscheidt het Christelijk geloof van en verheft het boven alle andere bestaande religies! Petrus schrijft in zijn tweede brief dat het zeker geen verzinsel is maar een historisch feit. Hij zegt, **“Want wij zijn geen vernuftig gevonden verdichtsel nagevolgd, toen wij u de kracht en de komst van onze Heer Jezus Christus hebben verkondigd, maar wij zijn ooggetuigen geweest van zijn majesteit” (2Petrus 1:16)**. Soms hoor je mensen zeggen, “Je moet dat geloven, zonder meer.” Het woordje “dogma” heeft soms zo een negatieve bijklank. Van Dale zegt dat een dogma een vastomlijnd geloofsartikel is dat aan geen beredenering meer is onderworpen. Het lijkt alsof we ons verstand moeten uitschakelen en maar knikken en slikken. Maar laat mij u vandaag vertellen dat ons geloof niet zomaar een blind geloof is, het is zeker geen stap in het onbekende. Absoluut niet, het is eerder een stap in het licht. Het bewijs van Christus’ opstanding is zo overweldigend dat wanneer je het durft te onderzoeken, je erdoor gegrepen wordt en het je leven verandert!

Ik wil u een aantal korte bedenkingen aanbieden die het bewijs leveren dat Christus uit de dood is opgestaan. Ten eerste is Jezus aan meer dan 500 mensen tegelijk verschenen (**1Kor.15:6**). Daarnaast verscheen Hij nog aan een heleboel andere mensen met vele kentekenen (**Hand.1:3**). De vrouwen grepen Hem vast (**Matt.28:9; Joh.20:17**). De discipelen mogen zijn wonden voelen (**Lukas 24:39; Joh.20:27**).

Ten tweede, sommigen hebben de indruk gewekt dat Jezus’ lichaam zou gestolen zijn, door de Romeinen, de Joden, of de discipelen. Geen enkele van deze drie groepen komen hier echter voor in aanmerking. De Romeinen hadden geen enkele reden om Zijn lichaam te stelen. Wat meer is, zij wilden alleen maar vrede in Palestina. Ook de Joodse leiders hadden geen baat bij het stelen van Jezus lichaam. Dat zou de nieuwe beweging alleen maar ten goede gekomen zijn en haar geholpen hebben te groeien. Mochten ze het lichaam van Jezus toch gestolen hebben, dan hadden ze de kans van hun leven om het publiekelijk ten toon te stellen en het ongelijk van Jezus en de discipelen te bewijzen. Ook dat is niet gebeurd. De discipelen hebben Jezus lichaam evenmin gestolen. Deze mannen hebben enorme ontberingen geleden voor het evangelie. Zij hadden dikwijls niets te eten, weren vernederd en geslagen, in de gevangenis gegooid en tenslotte als martelaars ter dood gebracht. Waarom zouden zij afzien en hun leven geven voor een zaak die alleen maar stoelt op leugens? Een andere theorie stelt dat Jezus niet op het kruis stierf maar enkel flauw viel en nog leefde toen Hij in het graf werd gelegd. Later is Hij gewoon ontsnapt. Geweldig niet? Na wat Jezus doorgemaakt heeft, een doornenkroon, een Romeinse geseling, kruisiging, een speer in zijn zijde, al dat bloedverlies, drie dagen in een graf zonder verzorging, duwt Hij een steen van twee ton opzij en overwint Hij een Romeinse soldaat die voor het graf staat en pas op, Jezus loopt op voeten die doorboord zijn!

Ten derde, de Joden volgden strenge religieuze rituelen zoals het offeren van dieren, het navolgen van de Wet van Mozes, het onderhouden van de Sabbat. Binnen vijf weken na Jezus dood hebben meer dan 10.000 Joden vaarwel gezegd tegen al deze gebruiken.

Waarom zeggen al deze mensen vaarwel tegen gebruiken die hen voor eeuwen een identiteit gegeven hebben? Het enige antwoord is dat iets enorm betekenisvol moet gebeurd zijn.

Ten vierde, het ontstaan van nieuwe rituelen zoals het sacrament van het avondmaal en het doopsel. De Joden doopten in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Dit kan alleen maar betekenen dat zij Jezus als God erkenden!

Tenslotte, de enorm snelle groei van een nieuwe kerk. Binnen 20 jaar bereikte deze kerk de poorten van Caesars paleis in Rome en verspreidde het zich over het ganse Romeinse Rijk.

Er is geen twijfel mogelijk, Jezus leeft, Hij is waarlijk opgestaan, Halleluja!

Vanuit het verstand willen we best een aantal zaken aanvaarden, maar hoe zit het met ons hart?

De gevolgen van de Opstanding. Wij kunnen niet voorbij aan de lering van de apostel Paulus aan de Korintiërs.

De Korintiërs moeten ongetwijfeld een aantal misopvattingen over de opstanding geloofd en gepredikt hebben. Anders had Paulus de zaak niet in zijn brieven aangehaald. Dat is natuurlijk niet al te verwonderlijk. We hebben hier te maken met een groep wedergeboren heidenen. In hun Griekse cultuur of achtergrond wordt nergens iets verteld over een lichamelijke opstanding en de kleine minderheid Joodse broeders en zusters hadden niet echt een bepalende invloed op de Griekse gelovigen. Het antwoord van Paulus toont het fundamentele karakter van deze lering aan.

Trouwens, niet alleen Paulus predikte een opgestane Christus maar ook al de andere apostelen predikten een opgestane Heer! Wat is er dan gebeurd want tijdens Jezus leven hadden de apostelen het er best moeilijk mee. Ze begrepen de woorden van Jezus aangaande zijn lijden, sterven en opstanding niet. Marcus schrijft, "**Ze namen zijn woorden ter harte, maar vroegen zich onder elkaar wel af wat hij bedoelde met deze opstanding uit de dood**" (Markus 9:10). En blijkbaar waren ze er tot op vandaag, 3 dagen na Jezus' dood, nog niet uitgeraakt. Toen de vrouwen hen kwamen vertellen dat Jezus was opgestaan, konden de mannen het niet geloven. Lukas schrijft het zo mooi, "**maar die vonden het maar kletspraat en geloofden hen niet**" (Lukas 24:11). De Groot Nieuws Bijbel zegt het zo, "**Het leek de apostelen onzin wat de vrouwen zeiden, en ze geloofden hen niet**". Kletspraat, onzin, een fabel, zo van, "komt het hier toch niet erger maken met uwe flauwe zever, we zijn al genoeg gekwetst en ontmoedigd". Hier is een korte tijdslijn van die laatste maanden om de fantastische verandering in de apostelen te begrijpen. Kruisdood – 3 dagen in het graf (alles lijkt verloren, desillusie, twijfel, doffe ellende, bezinning, waar ben ik toch mee bezig) – opstanding met 40 dagen verschijnen en lering en met als apotheose de hemelvaart (bevestigd, nieuwe hoop, alles valt op zijn plaats, vreugde, het is waar, ik ben goed bezig) – nog 10 dagen later uitstorting van de Heilige Geest (kracht, visie, moed, uitwerking van de opstanding) – gevolg = geboorte van de kerk.

Laten we teruggaan naar Paulus in zijn brief aan de Korintiërs. Hoofdstuk 15 van de 1ste brief handelt volledig over de opstanding van Christus. Het probleem was inderdaad dat sommigen de lichamelijke opstanding van Christus ontkenden (v.12 *hoe kunnen sommigen van u dan zeggen dat er geen opstanding van de doden is*) en zelfs belachelijk maakten (v.35 *hoe moet dat lichaam er dan wel uitzien*). Paulus schrijft over het ontkennen van de opstanding van vers 12 tot 19 maar dan vanaf vers 20 begint hij uit te wijden over de glorieuze gevolgen van Christus' opstanding. **1Kor.15:20-28**. Als **eersteling** van hen die ontslapen zijn: Paulus denkt hier aan de eerste schelven van de gersteoogst die naar de Tempel werden gebracht als dankoffer voor de Heer (Lev.23:10), het is de belofte van de volle oogst die nog moet komen. Er zijn er nog die uit de doden opgewekt werden maar zij zijn allen terug gestorven. Christus is uniek in dit opzicht, Hij stierf, stond op en leeft tot in eeuwigheid en dit in afwachting van de gelovigen die gestorven zijn maar opgewekt zullen worden. (*Openbaring 1:18 Ik ben degene die leeft; ik was dood, maar ik leef, nu en tot in eeuwigheid. Ik heb de sleutels van de dood en van het dodenrijk*). **V21** uitgewerkt in Romeinen 5:12-21. **Adam** als symbool voor de mensheid zullen sterven, zo ook allen in Christus zullen levend gemaakt worden. **Daarna het einde** spreekt over het absolute einde – het einde van de wereldgeschiedenis. Daarna wijst op een interval tussen de Christus wederkomst en de periode waarin Hij de tegenstanders zal vernietigen waarna Hij het koningschap aan God overdraagt terwijl waarna (hotan) eeuwigheid inhoudt. **Want Hij moet als koning heersen** is niet alleen een profetisch woord naar (*Psalm 110:1 Zet u aan mijn rechterhand, totdat Ik uw vijanden gelegd heb als een voetbank voor uw voeten*) maar het is ook de Grote Opdracht. **Totdat Hij**: totdat God alle vijanden van Jezus onder diens voeten heeft gelegd. **De laatste vijand ... dood**: de opstanding maakt voorgoed een einde aan de kracht van de dood voor hen die in Christus zijn. De dood is verzwolgen in de overwinning, halleluja. Dood, waar is uw overwinning? Dood, waar is uw prikkel?

Beste vrienden, Dank aan God, de Vader van onze Heer Jezus Christus. Hij heeft ons in zijn grote barmhartigheid herboren doen worden tot een leven vol hoop door Jezus Christus uit de dood op te wekken. Nu wacht u in de hemel een erfenis die onvergankelijk en onaantastbaar is, en die zijn waarde nooit verliest (1 Petrus1:3-4). Tot slot wil ik de nadruk leggen op het feit dat opstanding van Christus niet enkel voor de Paasdagen is. Het is een waarheid die ons elke dag moet vullen met eeuwige hoop. De opstanding van Christus veranderde de apostelen van lafaards naar leeuwen en tot op de dag van vandaag blijft de opstanding mensenlevens veranderen. Omdat Jezus leeft, leven ook wij. In een oogwenk, in een ondeelbaar ogenblik, bij de laatste bazuin zullen wij veranderd worden en een onsterfelijk lichaam aandoen net zoals het Zijne. Dat is het goede nieuws van Pasen. Mag de Here jullie rijkelijk zegenen. Amen!